

[Carl Martin Christensen]

statere, at det er svært at se, at den peger på nogen konkrete løsninger på landbrugets problemer med en indeksslåneordning.

Derfor vil jeg bede socialdemokratiets ordfører, hr. Stavad, om at overveje en lang række spørgsmål om disse ting. For det første: hvordan vil man sikre, at ingen i landbrugerhvervet bliver tvunget ud i en finansieringsreform, man ikke ønsker, og som vil være landbruget imod? Jeg mener helt klart, at en indeksslåneordning vil være landbruget imod. Jeg frygter, hvis man får indført noget sådant, at de måske 12.000–15.000, som under en eller anden form er økonomisk i klemme i kraft af den høje rentebyrde, bliver tvunget til for at klare en kritisk situation at blive i landbruget nogle år endnu og optage nogle indeksslån, som man vel kan frygte de aldrig slipper ud af igen.

Hvordan vil man forklare landbrugets låntagere lyksalighederne i indeksslånene, hvis de i forvejen har oplevet dette at have udlånslån? Disse har jo i meget vid udstrækning haft den samme effekt, som man kan frygte at indeksslånene vil have, nemlig at restgælden fortsat har været stigende. Det synes jeg ikke taler til gunst for indeksslånene.

Hvordan vil man f.eks. kunne sikre, at indeksslån skal kunne afløses ved ejendoms-overdragelse? Hvordan vil man f.eks. kunne sikre, at efterfølgende panthaveres rettigheder bliver tilgodeset, hvis der indgår indeksslån i belåningen af en landbrugsejendom?

Endelig vil jeg spørge, hvordan den indeks, der skal ligge til grund for restgælden, skal laves. Skal det være en almindelig samfundsindex, eller skal det være en til formålet udviklet indeks inden for landbrugerhvervet? Kunne man forestille sig, at kvægbesætninger skal have en kvægindeks, at svinebesætninger skal have en svineindeks, eller hvordan kunne man forestille sig alle disse ting?

Jeg vil afslutningsvis sige, at mit parti er meget kritisk over for enhver form for indeksslåneordninger, men at vi omvendt også er positive over for at gå ind i enhver form for forhandling om låneordninger, som kan forbedre landbrugets situation. Som det ser ud for øjeblikket, er det imidlertid svært at se, at indeksslåneordningen skulle kunne løse problemet.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil gerne spørge det konservative folkepartis ordfører, hvad der ligger i betragtningerne om den ideelle brugsstørrelse. Jeg forstod, at man måtte se i øjnene, at vi nu skulle have brugsstørrelser, hvor 2, 3 eller flere personer fik deres udkomme i landbruget, og derfor vil jeg spørge, om der deri ligger, at de konservative ønsker en udvikling, hvor der bliver forholdsvis flere ansatte i landbruget, for jeg ved jo, at det konservative folkeparti er imod, at den problemstilling løses ved, at vi får andelsbrug eller andelsforeningsejede landbrug. Jeg vil altså spørge ordføreren, om det er konservativ politik, at der skal være færre og færre ejere og flere og flere ansatte i landbruget.

(Kort bemærkning).

Carl Martin Christensen (KF):

Mine bemærkninger skal ikke først og fremmest tages som en stillingtagen til, om det skal være ansatte eller ejere, som skal drive landbruget. De skal først og fremmest tages som et udtryk for, at man skal have nogle driftsformer, som kan gøre det muligt, at der er flere om den samme bedrift. Det er ikke nødvendigvis et udtryk for, at der skal være én ejer og nogle ansatte, eller at der skal være flere ejere.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg kan forstå, at der kunne være flere muligheder, men så vil jeg gerne høre, hvilke muligheder der kan være, for jeg har vel ret i, at det ikke er andelsbrugene, de konservative satser på. Hvilke andre muligheder forestiller man sig, når man nu altså ikke helt klart vil sige, at det drejer sig om, at der skal være færre, der ejer, og flere, der er ansatte?

Ivar Hansen (V):

Jeg lyttede til det, som hr. Stavad sagde i slutningen af sit indlæg, og det lød jo vældig godt, men det var noget af en proklamation, og jeg synes, den havde en undertone af at være lidt rigelig magtfuld, så magtfuld, som man nu kan være, når man mener at have et flertal bag sig i folketinget. Jeg synes, det var en lille antydning af, at hvis ikke regeringen